

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΓΡΑΠΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

Σκοπός διδασκαλίας της γλώσσας

- Σύμφωνα με το ΔΕΠΠΣ στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση ο βασικός σκοπός της διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσας είναι η ανάπτυξη της ικανότητας των μαθητών να χειρίζονται με επάρκεια και αυτοπεποίθηση συνειδητά, υπεύθυνα, αποτελεσματικά και δημιουργικά τον γραπτό και τον προφορικό λόγο, ώστε να συμμετέχουν ενεργά στη σχολική και στην ευρύτερη κοινωνία τους. Στο πλαίσιο αυτό ο μαθητής κατανοώντας και παράγοντας διάφορα είδη λόγου και είδη κειμένων (αφηγηματικά, περιγραφικά, κατευθυντικά) όπως επίσης χρησιμοποιώντας και μη γλωσσικά κείμενα (εικόνες, σχεδιαγράμματα), συνειδητοποιεί το γλωσσικό σύστημα και παράγει λόγο.

Τα βασικότερα είδη λόγου

- Ο αναφορικός και ο κατευθυντικός λόγος.
- Κάθε είδος λόγου συνδέεται με αντιπροσωπευτικά είδη κειμένων στον γραπτό λόγο.
- Ο αναφορικός λόγος εσωκλείει την περιγραφή και αφήγηση.
- Ο κατευθυντικός λόγος πραγματώνεται ως επιχειρηματολογία, πρόσκληση, οδηγία.

Διάκριση επιχειρηματολογίας, περιγραφής και αφήγησης

- Τα περιγραφικά κείμενα αναπαριστούν φαινόμενα, αντικείμενα, πρόσωπα ή καταστάσεις με βάση τον άξονα του *χώρου*.
- Τα αφηγηματικά κείμενα εξιστορούν γεγονότα πραγματικά ή φανταστικά με βάση τον άξονα του *χρόνου*.
- Τα κείμενα επιχειρηματολογίας, περιέχουν ιδέες και θέσεις με άξονα τη *λογική*.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

Βήματα που ακολουθήθηκαν:

- Εύρεση θεματικών προτάσεων.
- Εύρεση σημαντικών στοιχείων κάθε παραγράφου
- Εύρεση κατακλείδας σε κάθε παράγραφο
- Εύρεση πλαγιότιτλων
- Συγγραφή περίληψης με βάση τα παραπάνω στοιχεία.

Τα στάδια συγγραφής της περίληψης

Στάδιο 1ο

Δια βάζουμε το κείμενο με μεγάλη προσοχή, υπογραμμίζοντας ταυτόχρονα τις λέξεις που δε γνωρίζουμε.

Στάδιο 2ο

Προσπαθούμε να κατανοήσουμε τις άγνωστες λέξεις από τα συμφραζόμενα, δηλαδή από τις λέξεις ή φράσεις που προηγούνται ή έπονται (ακολουθούν - έρχονται).

Στάδιο 3ο

Όταν πια έχουμε βεβαιωθεί πως κάθε λεπτομέρεια του κειμένου έχει γίνει κατανοητή, τότε το ξαναδιαβάζουμε για να μπορέσουμε να το συνδέσουμε με τον τίτλο του.

Στάδιο 4ο

Στη συνέχεια διαβάζουμε κάθε παράγραφο ξεχωριστά. Υπογραμμίζουμε τις θεματικές προτάσεις και τις λέξεις ή φράσεις κλειδιά των παραγράφων. Αφού πια έχουμε γνώση του τι διαπραγματεύεται κάθε παράγραφος, προσπαθούμε να δώσουμε στην καθεμιά από έναν τίτλο (Πλαγιότιτλος).

Στάδιο 5ο

Συνοψίζουμε το κείμενο με δικά μας λόγια χρησιμοποιώντας λέξεις συνώνυμες του κειμένου (όχι τις ίδιες). Αναπτύσσουμε με βάση τους πλαγιότιτλους και χρησιμοποιούμε μόνο τα ουσιώδη (σημαντικά) στοιχεία, που ήδη έχουμε υπογραμμίσει, ξεχωρίζοντάς τα από τα επουσιώδη.

Στάδιο 6ο

Κατά τη διάρκεια της συγγραφής μπορούμε να χρησιμοποιούμε συνδέσμους, άκλιτα μέρη του λόγου, αλλά και λέξεις ή φράσεις που έχουν τη δύναμη οργάνωσης και συνοχής του λόγου .

Τέτοια είναι: Και , επιπλέον , μεταξύ άλλων , επιπροσθέτως , συνάπτω , δεν αποκλείω , συναθροίζω , σύγχρονα , ταυτόχρονα , κατά τη διάρκεια , ακολούθως , με την προϋπόθεση

όμως , αλλά , αντιθέτως , από τη μια μεριά , εξάλλου , παρόλο που , αν και , αντίρρηση , αντίλογος , σε περίπτωση που , το κυριότερο , συγκριτικά με , ανάλογα με , δηλαδή , παρομοιάζοντας , δίνοντας άλλη ερμηνεία , επομένως , ώστε , άρα , ως εκ τούτου , έτσι συμπεραίνεται , ανακεφαλαιωτικά , συγκεντρωτικά ... κλπ.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΠΕΡΙΛΗΨΗΣ

Τις Κυριακές του χειμώνα τις περνούσαμε πολύ όμορφα.

Φτάνει να μην έβρεχε . Τότε ο πατέρας μας έπαιρνε και πηγαίναμε μαζί στα ριζά του βουνού, που είχε κουμαριές και μαζεύαμεμανιτάρια. Κάθε που βρίσκαμε μαζεμένα κείνα τα παράξενα φυτά, πέφταμε απάνου τους όλοι μαζί, ποιος να μαζέψει τα περισσότερα, μα ο πατέρας μας έκοβε τη φόρα. μας εξηγούσε πως πρέπει κανείς να τα γνωρίζει, γιατί πολλά απ' αυτά είναι δηλητηριώδη. Τα γύριζε ανάποδα και τα κοίταζε κοντά στο κοτσανάκι τους που στήριζε την όμορφη γλιστερή ομπρέλα τους. Τ' άχρηστα τα πέταγε και τα καλά τα 'ριχνε μέσα στο καλάθι. Κάθε που είχαμε τέτοιο μεζέ, το σπιτικό μοσχομύριζε ,κι ο πατέρας προσκαλούσε τον κτηνίατρο από την πόλη για να του κάνουμε το τραπέζι. Ο πατέρας τον συμβουλευόταν για τα ζωντανά μας, με πληρωμή βέβαια, αλλά όσα και να στοίχιζαν οι συμβουλές του τα' αξίζανε, γιατί δεν είχαμε χάσει ούτε ένα ζώο από ασθένεια. Εμείς τα παιδιά τρώγαμε ήσυχα στο σοφρά και οι μεγάλοι τα λέγανε. Κάμποση ώρα για τα ζωντανά κι ύστερα για χίλια δυο άλλα.

Τεντώναμε τα αυτιά μας να μη χάσουμε λέξη, γιατί ο κύριος κτηνίατρος τα έλεγε πολύ ωραία. Όλοι τον κοιτάζαμε που, υποστηρίζοντας τα όσα έλεγε, κουνούσε χαριτωμένα τα χέρια του, μα δε μπορούσε κανείς να καταλάβει τα όσα έλεγε εκτός από τον πατέρα, που εύκολα τα 'λεγε μαζί του. Ήξερε τόσα πράγματα.....

Σοφία Φίλντισι, *Τα παιδιά της γης*, Εκδ. Πατάκη

Συντάσσω το διάγραμμα της περίληψης

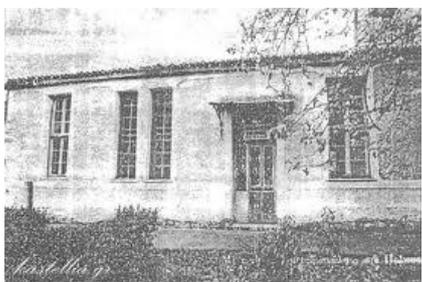
Παράγραφοι	Σημαντικές λέξεις ή φράσεις	Πλαγιότιτλοι
<p><u>Τις Κυριακές του χειμώνα</u>, τις περνούσαμε πολύ όμορφα. Φτάνει να μην έβρεχε. <u>Τότε, ο πατέρας μάς έπαιρνε</u> και πηγαίναμε μαζί στα ριζά του βουνού, που είχε <u>κουμαριές και μαζεύαμε μανιτάρια</u>.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Τις Κυριακές του χειμώνα, • Ο πατέρας μας έπαιρνε • Και μαζεύαμε μανιτάρια 	<p>Το μάζεμα των μανιταριών</p>
<p>Κάθε που βρίσκαμε μαζεμένα κείνα τα παράξενα φυτά, πέφταμε απάνου τους όλοι μαζί. ποιος να μαζέψει τα περισσότερα, μα ο πατέρας μας έκοβε τη φόρα. μας εξηγούσε πως πρέπει κανείς να τα γνωρίζει, γιατί πολλά από αυτά είναι δηλητηριώδη. Τα γύριζε ανάποδα και τα κοίταζε κοντά στο κοτσανάκι τους που στήριζε την όμορφη γλιστερή ομπρέλα τους. Τα άχρηστα τα πέταγε και τα καλά τα 'ριχνε μέσα στο καλάθι.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ο πατέρας • Μας εξηγούσε πως πρέπει κανείς να τα γνωρίζει, γιατί πολλά απ' αυτά είναι δηλητηριώδη. • Τ'άχρηστα τα πέταγε και τα καλά τα 'ριχνε στο καλάθι. 	<p>Η σωστή διαλογή</p>
<p>Κάθε που είχαμε τέτοιο μεζέ..... δυο άλλα</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Κάθε που είχαμε τέτοιο μεζέ, • Ο πατέρας προσκαλούσε και τον κτηνίατρο • Εμείς, τα παιδιά, 	<p>Το επίσημο τραπέζι</p>

Τεντώναμε..... τόσα πράγματα.	Τεντώναμε τ' αυτιά μας να μη χάσουμε λέξη, γιατί ο κύριος κτηνίατρος τα έλεγε πολύ ωραία.	Ο θαυμασμός προς τον καλεσμένο
-------------------------------	---	--------------------------------

Περίληψη

Τις Κυριακές του χειμώνα τα παιδιά μαζί με τον πατέρα τους πήγαιναν και μάζευαν μανιτάρια .Τη σωστή διαλογή την είχε αναλάβει ο πατέρας τους που τα γνώριζε, γιατί υπήρχαν και δηλητηριώδη. Όποτε είχαν τέτοιο φαγητό ,προσκαλούσαν και τον κύριο κτηνίατρο να φάει μαζί τους, αυτός συζητούσε, με τον πατέρα των παιδιών για τα ζώα τους αλλά και για πολλά άλλα .Τα παιδιά έτρωγαν, αλλά τα αυτιά και τα ματιά τους ήταν κολλημένα πάνω στον καλεσμένο τους, χωρίς να καταλαβαίνουν πάντα τι λέει.

Το παλιό σχολείο (Γ. Ιωάννου)

Στο βάθος μιας μεγάλης αυλής με πεντέξι ψηλά πεύκα βρισκόταν το παμπάλαιο γυμνάσιό μας. Αριστερά, καθώς πλησίαζες, ήταν το υπόστεγο της γυμναστικής, δεξιά διάφορα άλλα χρειώδη κτίσματα. Στο υπόστεγο κάναμε γυμναστική, όταν έβρεχε. Αν ήταν όμως δυνατή η βροχή, βροντολογούσαν από πάνω οι λαμαρίνες και ήταν αδύνατο ν' ακούσεις τα παραγγέλματα. Αφήνω πως η βροχή μπαίνοντας απ' το πλάι μας έπαιρνε ξυστά και μας έκανε χάλια. Στο υπόστεγο βρίσκονταν τα διάφορα σύνεργα της γυμναστικής. Τα μονόζυγα, τα εφαλτήρια, οι βατήρες, το πλινθίο και η μακριά γαϊδούρα, που με έκπληξή μου έμαθα αργότερα ότι επίσημα ονομάζεται «γυμναστικός ίππος». Είμαι βέβαιος όμως ότι η ονομασία των παιδιών ήταν πολύ περισσότερο πετυχημένη. Όλα αυτά ήταν πιο αγαπητά απ' το μάθημα, ιδιαίτερα τα μονόζυγα. Κρεμιόμασταν από κει και δεν θέλαμε να κατεβούμε.

Στα πεύκα σύχναζαν κάργες, δεκαοχτούρες και κάμπιες άφθονες.

Οι δεκαοχτούρες είχαν τις φολιές τους στο γειτονικό νεκροτα-φείο. Την ώρα που κάναμε μάθημα σκόρπιζαν με το σκούξιμό τους ένα τόνο απαλότητας και θλίψης που δεν αγγίζει όμως τα παιδιά. Οι κάργες πάλι με τα ληστρικά

μάτια και το κλινισμένο βάδισμα φώλιαζαν κοπαδιαστά στα κεραμίδια ενός τεράστιου μακρόστενου σπιτιού, παλιού νοσοκομείου ίσως, που έφραζε ανατολικά το προαύλιό μας και που τώρα κατοικούνταν από προσφυγικές οικογένειες. Πολλούς καβγάδες, πολλούς ξυλοδαρμούς και ξεμαλλιάσματα είχαμε παρακολουθήσει ανάμεσα στις οικογένειες, που τις έδερνε η φτώχεια και η κοινή συγκατοίκηση. Οι κάργες πάντως ήταν αγαπημένες μεταξύ τους, τσακώνονταν όμως άγρια με τις δεκαοχτούρες. Και το περίεργο είναι πως τα αβρά αυτά πουλιά κατάφεραν πάντα να τρέψουν σε φυγή τις κάργες, που τα νύχια και το ράμφος τους είναι ν τα φοβάται ακόμα κι ο άνθρωπος. Τα πουλιά κατέβαιναν απ' τα δέντρα, μόλις εμείς μπαίναμε στις τάξεις. Τόσα παιδιά που ήμασταν όλο και κάτι φαγώσιμο πετούσαμε.

Παράγραφοι	Μέρη του κειμένου	Πλαγιότιτλοι
1η: Στο βάθος μιας μεγάλης	Θεματική πρόταση: Στο βάθος μιας μεγάλης αυλής με πεντέξι ψηλά πεύκα βρισκόταν το παμπάλαιο γυμνάσιό μας.	Το παμπάλαιο γυμνάσιό μας
Αυλής με πεντέξι ψηλά πεύκα βρισκόταν το Παμπάλαιο γυμνάσιο μας(...)	Σημαντικές λέξεις ή φράσεις: «Στο υπόστεγο κάναμε γυμναστική,	
Και δε θέλαμε να κατεβούμε	Όταν έβρεχε, δυνατή βροχή, αδύνατο ν' ακούσεις τα παραγγέλματα,	
	Τα μονόζυγα, τα εφαλτήρια, οι βατήρες, το πλινθίο, η μακριά γαϊδούρα,	

	Που με έκπληξη μου έμαθα αργότερα, γυμναστικός ίππος, ιδιαίτερα τα μονόζυγα	
	Κατακλείδα:Κρεμιόμασταν από εκεί και δε θέλαμε να κατεβούμε.	
2η:Στα πεύκα σύχναζαν κάργες δεκαοχτούρες και κάμπιες άφθονες(.....)Τόσα παιδιά που ήμασταν όλο και κάτι φαγώσιμο πετούσαμε.	Θεματική πρόταση:Στα πεύκα σύχναζαν κάργες ,δεκαοχτούρες και κάμπιες άφθονες.	Τα πεύκα και οι επισκέπτες τους.
	Σημαντικές λέξεις ή φράσεις: δεκαοχτούρες, φωλιές ,νεκροταφείο, οι κέργες, πολλούς καβγάδες,πολλούς ξυλοδαρμούς,οι κάργες πάντως ήταν αγαπημένες μεταξύ τους,τσακώνονταν όμως άγρια με τις δεκαοχτούρες.	
	Κατακλείδα:Τόσα παιδιά που ήμασταν όλο και κάτι φαγώσιμο πετούσαμε.	

Περίληψη

Το παμπάλαιο σχολείο βρισκόταν μέσα σε μια αυλή με μερικά πεύκα. Γύρω υπήρχαν κάποια παλιά κτίσματα και το υπόστεγο που τις περιόδους της βροχής έκαναν γυμναστική, πράγμα αρκετά δύσκολο διότι δεν ακούγανε τι έλεγε ο καθηγητής τους. Τα σύνεργα γυμναστικής δεν τους προκαλούσαν το ενδιαφέρον όσο ο «ίππος» που τον ονομάζανε μακριά γαϊδούρα.

Γύρω τους τα πεύκα φιλοξενούσαν κάργες και δεκαοχτούρες αλλά και κάμπιες. Το σκουξιμό τους απλωνόταν παντού. Οι δε κάργες άκουγαν τις φωνές και τους καβγάδες των προσφυγικών οικογενειών. Υπήρχε διαμάχη μεταξύ τους. Πάντα όμως περίμεναν τα παιδιά να τις πετάξουν ένα ξεροκόμματο.

ΑΦΗΓΗΣΗ

Αφήγηση είναι η γραπτή ή προφορική παρουσίαση – εξιστόρηση ενός γεγονότος ή μιας σειράς γεγονότων – εξελίξεων – συμβάντων, είτε πραγματικών είτε φανταστικών. Η αφήγηση οργανώνεται με άξονα το χρόνο, αλλά οι καταστάσεις συνδέονται αιτιολογικά μεταξύ τους.

Η οργάνωση της αφήγησης

Ο πιο συνηθισμένος τρόπος με τον οποίο οργανώνεται και δομείται ένα αφηγηματικό κείμενο στηρίζεται στους εξής τρεις άξονες: πληροφορίες, δράση, λύση.

Ειδικότερα, ο δομικός σκελετός ενός αφηγηματικού κειμένου μπορεί να είναι:

α. Γενικές πληροφορίες (έχει θέση Προλόγου) για:

- το γεγονός (ή τα γεγονότα ή την ιστορία) που θέλουμε να αφηγηθούμε,
- το λόγο για τον οποίο θέλουμε να αφηγηθούμε το γεγονός αυτό ή το σκοπό αυτής της αφήγησης,
- τους ήρωες, τα πρόσωπα που συμμετέχουν στην αφήγηση,
- το χώρο όπου εκτυλίσσονται τα γεγονότα,
- το χρόνο κατά τον οποίο διαδραματίζονται.

β. Η δράση (έχει θέση Κύριου Μέρους), δηλαδή:

- η αφετηρία – έναρξη της ιστορίας / αφήγησης (από ποιο γεγονός ή κατάσταση ξεκίνησε η ιστορία που θα αφηγηθούμε),
- η εξέλιξη της ιστορίας / αφήγησης (πώς εξελίχθηκαν τα γεγονότα, με ποια σειρά και με ποια σχέση μεταξύ τους) και
- η έκβασή – το αποτέλεσμα – η κατάληξη της ιστορίας / αφήγησης (πώς δηλαδή τελείωσε η ιστορία, τι έγινε στο τέλος).

γ. Η λύση (έχει θέση Επιλόγου), η κρίση δηλαδή του αφηγητή για το νόημα της ιστορίας που παρουσίασε.

Συνοχή αφηγηματικού κειμένου

Η συνοχή ενός αφηγηματικού κειμένου διασφαλίζεται καταρχήν με τη σωστή οργάνωση της αφήγησης καθώς και με τη χρήση των κατάλληλων λεκτικών μέσων σύνδεσης.

- Ειδικότερα, η συνοχή ενός αφηγηματικού κειμένου επιτυγχάνεται με:
- **α) Συνδετικές (διαρθρωτικές) λέξεις** οι οποίες κατά βάση δηλώνουν χρονικές και αιτιολογικές σχέσεις μεταξύ των γεγονότων.
- Άλλες συνδετικές λέξεις ή φράσεις που δηλώνουν:
- γενικευτική ή ειδικότερη αναφορά, π.χ. «γενικότερα, ειδικότερα, πιο συγκεκριμένα, όσον αφορά στο, κ.λπ.»,
- προσθήκη / συμπλήρωση / πρόσθεση, π.χ. «επίσης, και, επιπλέον, παράλληλα, ακόμη, στην αρχή, στη συνέχεια, κ.λπ.»,
- αντίθεση, προκειμένου να αποδώσουν τις τυχόν αντιθετικές σχέσεις που υπάρχουν μεταξύ των γεγονότων της περιγραφής, π.χ. «όμως, ωστόσο, αλλά, αντίθετα, παρόλα αυτά, κ.λπ.»,
- επεξήγηση, π.χ. «δηλαδή, με άλλα λόγια, για να γίνω σαφέστερος, κ.λπ.»,
- υπόθεση – προϋπόθεση, π.χ. «αν, άμα, με την προϋπόθεση ότι, σαν, κ.λπ.»,
- παράδειγμα, π.χ. «για παράδειγμα, λόγου χάρη, κ.λπ.»,
- βεβαίωση, π.χ. «βέβαια, φυσικά, αναμφισβήτητα, κ.λπ.»,
- έμφαση, π.χ. «και κυρίως, κατά κύριο λόγο, πρέπει να τονιστεί, κ.λπ.»
- τελικό συμπέρασμα - συγκεφαλαίωση, προκειμένου να διατυπώσουμε κρίσεις σχετικές με κάποια συμπεράσματα που προκύπτουν από τη διαδικασία της αφήγησης, π.χ. «το συμπέρασμα που προκύπτει, λοιπόν, από τα παραπάνω συνάγεται το συμπέρασμα, συμπερασματικά, κ.λπ.».
- **γ) φράσεις όπως:** «Η ιστορία αυτή ... / Το γεγονός αυτό... / Το ατύχημα αυτό...».

- δ) Τη χρήση συνώνυμων ή συγγενικών λέξεων ή φράσεων για κάποια λέξη που προαναφέρθηκε + κάποιο προσδιοριστικό (αντωνυμία),
- π.χ. αν η ιστορία αναφέρεται σε κάποιο «ατύχημα» μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τη φράση «ατυχές περιστατικό» (Ένα τέτοιο ατυχές περιστατικό ...»).

Χρήση ρημάτων

- Ρήματα δράσης (τρέχω, πέφτω, συναντώ, χτυπώ, αγωνίζομαι κ.λπ.) και ρήματα έκφρασης σκέψεων και συναισθημάτων (σκέφτομαι, νομίζω, αναρωτιέμαι, αισθάνομαι, νιώθω, χαίρομαι, λυπάμαι, φοβάμαι κ.λπ.).
- Χρόνοι των ρημάτων. Παρελθοντικοί χρόνοι (*παρατατικό και αόριστο*).
- Βασικός χρόνος ο αόριστος,
- Συχνά χρησιμοποιείται και ο παρατατικός και ο ενεστώτας.

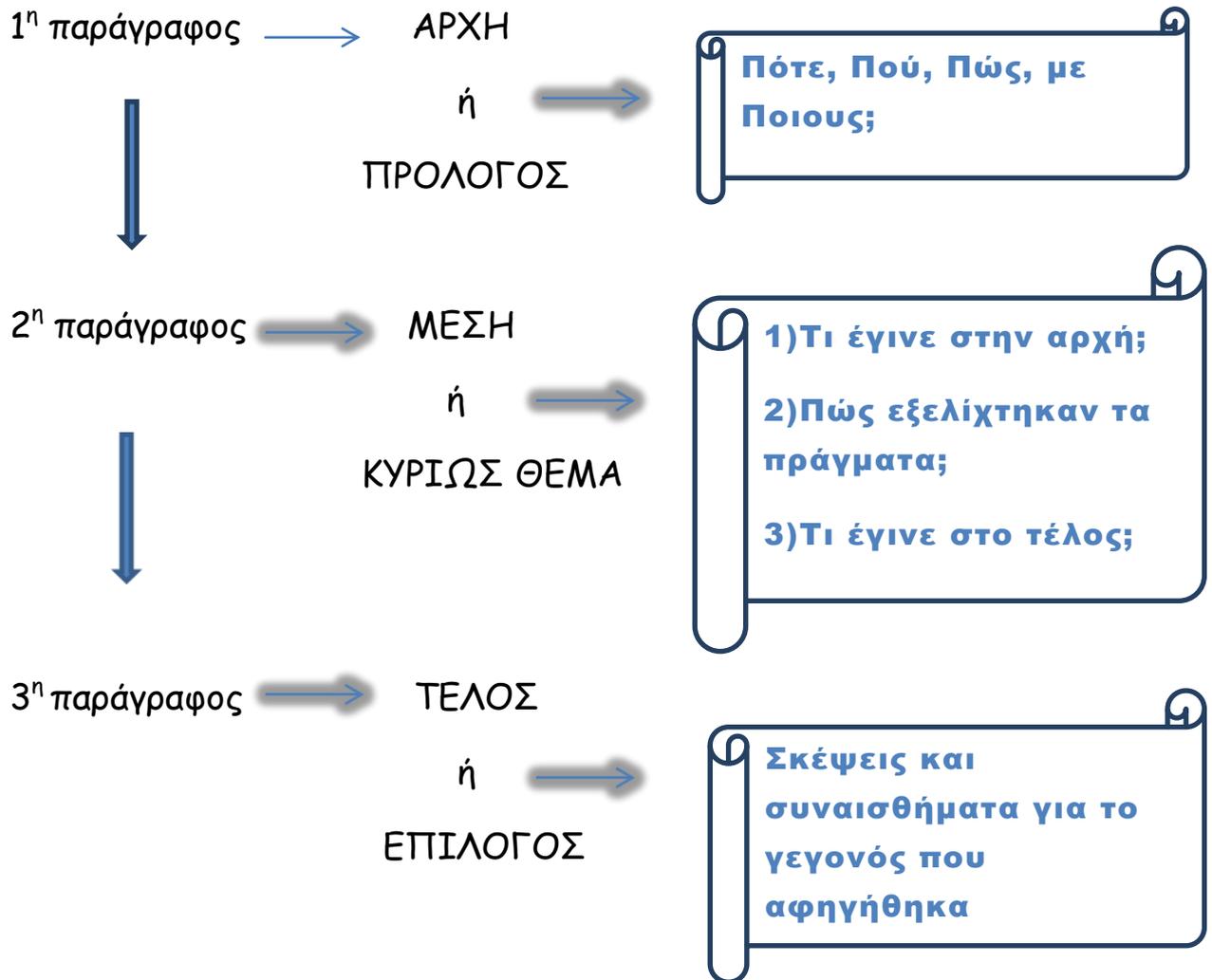
Άλλοι εκφραστικοί τρόποι

- **Διάλογοι, μονόλογοι** (σκέψεις, τα συναισθήματα και τις αντιδράσεις των ηρώων)
- **Περιγραφή** (απαραίτητη για να παρουσιαστεί ο «χώρος» της αφήγησης ή τα πρόσωπα και τα χαρακτηριστικά των ηρώων, κάνοντας έτσι την αφήγηση πιο παραστατική).

ΣΚΕΦΤΟΜΑΙ ΚΑΙ ΓΡΑΦΩ

ΑΦΗΓΗΣΗ (μιας ιστορίας ή ενός γεγονότος)

Στην αφήγηση μιας ιστορίας ή ενός γεγονότος είναι πολύ σημαντικό να ακολουθώ μια λογική, φυσική σειρά εξέλιξης των γεγονότων. Η σειρά αυτή φαίνεται στο παρακάτω σχεδιάγραμμα :

ΠΑΝΤΑ ΠΡΟΣΕΧΩ:

1) Να χρησιμοποιώ παρελθοντικούς χρόνους (Παρατατικό ή Αόριστο) όταν διηγούμαι μια ιστορία που συνέβηκε στο παρελθόν. Αν όμως θέλω να κάνω την αφήγηση μου πιο ζωντανή δηλαδή σαν να συμβαίνει τώρα, χρησιμοποιώ Ενεστώτα.

2) Να χωρίζω παραγράφους και να κάνω όμορφα γράμματα.

3) Να μην αφήνω απορίες σε αυτόν που θα διαβάσει την ιστορία μου. Γι' αυτό αναφέρω όλες τις λεπτομέρειες.

4) Να μη χρησιμοποιώ συνέχεια τις ίδιες λέξεις.

Π.χ. αντί να χρησιμοποιώ συνέχεια τη λέξη «μετά», μπορώ να χρησιμοποιήσω άλλες λέξεις όπως «αργότερα», «στη συνέχεια», «μετά από λίγο» κ.α.

5) Να μην κάνω τεράστιες προτάσεις και να χρησιμοποιώ τα σημεία στίξης (τελεία, κόμμα, ερωτηματικό, θαυμαστικό) όπου χρειάζεται.

6) Στο τέλος ελέγχω πάντα την ορθογραφία μου.

Παράδειγμα παραγωγής αφηγηματικού λόγου

Το δάσος

Η ζωή μου ήταν πάντοτε στενά δεμένη με το δάσος. Το πατρικό μου σπίτι ήταν χτισμένο εκεί που άρχιζαν τα δέντρα του και τα πρώτα μου παιχνίδια ήταν τα κυπαρισσόμηλα και οι κουκουνάρες των πεύκων. Αργότερα άρχισα να κυνηγώ πεταλούδες και σκαθάρια και, όταν έγινα επτά χρονών, μπορούσα να ανέβω και στο πιο ψηλό κλαρί. Όταν μεγάλωσα, έβρισκα γαλήνη και μοναξιά κάτω από μια γέρικη λεύκα που τα φύλλα της έτρεμαν με το πιο απαλό αεράκι. Εκεί πήγαινα κάθε φορά για να πω τις λύπες και τις χαρές μου και κείνη με το τρυφερό τραγούδι της μου απαντούσε και ημέρευε την καρδιά μου. Παρακολουθούσα με δέος και θαυμασμό την αλλαγή των εποχών καθώς το δάσος έπαιρνε διαφορετική όψη. Εγώ, όμως, το αγαπούσα το ίδιο τα καλοκαίρια και τους χειμώνες και κάθε άνοιξη έτρεχα να ζήσω από κοντά το θαύμα της αναγέννησης.....

Πριν από τριάντα χρόνια χαρακτηρίστηκε Εθνικός Δρυμός για να παραμείνει αναλλοίωτη η φυσική ομορφιά του και να επιβιώσει ο άγριος κόσμος που ζει μέσα του.

Έγιναν σκληροί αγώνες για να παρθεί η ηρωική απόφαση και να κηρυχθεί η Περιοχή προστατευμένη.

Το υπέδαφος ήταν πλούσιο σε μεταλλεύματα και οι διάφορες εταιρείες που τα εκμεταλλεύονταν προσπάθησαν με κάθε τρόπο να πολεμήσουν την απόφαση. Τα ορυχεία έπρεπε να σταματήσουν, πολλές εκατοντάδες εργάτες θα έχαναν τη δουλειά τους και οι εταιρείες τα κέρδη τους.

Οι βιομηχανίες ξύλου αντέδρασαν επίσης και έκαναν σκληρούς αγώνες. Τα τελευταία πενήντα χρόνια, χιλιάδες στρέμματα δάσους είχαν αποψιλωθεί τελείως από την εντατική υλοτομία και τα εργοστάσια δούλευαν μέρα νύχτα για να προλάβουν τις παραγγελίες. Στον αιώνα των διαστημοπλοίων, των κομπιούτερς και του πλαστικού, η ζήτηση του ξύλου όλο και μεγαλώνει και χιλιάδες άνθρωποι ζούνε από την εκμετάλλευση του δασικού πλούτου. Οι κάτοικοι των πόλεων και των χωριών που συνορεύουν με τον Εθνικό Δρυμό κήρυξαν επανάσταση. Έχασαν μια πηγή εύκολου πλουτισμού. Οι λαθροκυνηγοί, που σκότωναν τους κάστορες, τις αλεπούδες, τους σκίουρους και τα κουνάβια για την πολύτιμη γούνα τους, οι κυνηγοί των πουλιών και των ζώων που τα έπιαναν και τα πουλούσαν ζωντανά ή ταριχευμένα, όσοι μάζευαν το

ρετσίνι απ' τα πεύκα και οι μηχανικοί και οι εργολάβοι που ήθελαν να χτίσουν μεγάλα οικοδομικά συγκροτήματα για τουριστικούς σκοπούς πολέμησαν άγρια το νομοσχέδιο.

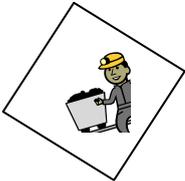
Όμως και η άλλη πλευρά είχε άφθονα όπλα στη διάθεσή της για να συνεχίσει τον αγώνα.

Επιστήμονες διεθνούς κύρους και δεκάδες σωματεία και σύλλογοι για την προστασία του περιβάλλοντος ξεσηκώθηκαν και άρχισαν μια σταυροφορία για να σωθεί η περιοχή. Ο πόλεμος ήταν σκληρός ανάμεσα στις δύο πλευρές και χρειάστηκαν πολλά χρόνια για ν' αποκτήσει ο κόσμος οικολογική συνείδηση και να καταλάβει ότι το μέλλον και η επιβίωσή του ήταν στενά δεμένη με το φυσικό περιβάλλον. Έπρεπε να διατηρηθεί η φυσική κληρονομιά της χώρας για να περάσει στις επόμενες γενιές που θα έρθουν.

Λίτσα Ψαράυτη, Ανάσες και Ψίθυροι του δάσους, εκδ. Πατάκη

Κατανόηση κειμένου

1. Στο κείμενο αναφέρονται τέσσερις ομάδες οι οποίες αντέδρασαν στην ανακήρυξη του δάσους ως Εθνικού Δρυμού. Να αναφέρεις για ποιους λόγους αντέδρασε η κάθε ομάδα.

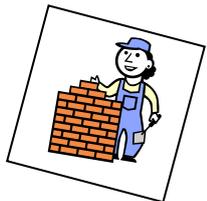
Υπέδαφος: -----

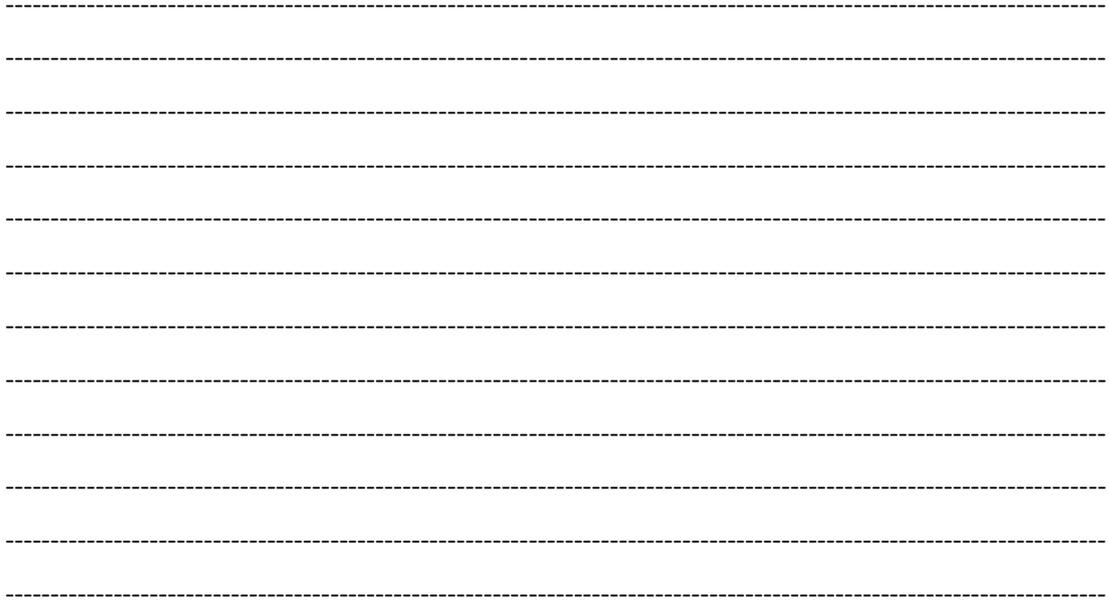
Υλοτομία: -----

Κυνήγι: -----

Οικοδόμηση: -----

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

Περιγραφή είναι η προσπάθεια να αναπαραστήσουμε, μέσα από το λόγο (γραπτό ή προφορικό) ή και με κινήσεις, κάποιο χώρο-τοπίο, πρόσωπο, αντικείμενο, φαινόμενο κ.λπ.. Η περιγραφή ως είδος κειμένου συνδέεται κυρίως με το χώρο. Η περιγραφή, λοιπόν, είναι «τέχνη του χώρου», αναπαριστά δηλαδή τα πράγματα μέσα στο πλαίσιο ενός πραγματικού χώρου (φυσικού ή γεωγραφικού, π.χ. περιγραφή ενός τοπίου) ή συμβολικού χώρου (κοινωνικού χώρου, π.χ. περιγραφή της κατάστασης που επικρατεί μέσα στην σχολική τάξη).

Οργάνωση της περιγραφής

- **1^ο βήμα:** προσέγγιση του αντικειμένου (κατηγοριοποίηση). Π.χ. έργο τέχνης
- **2^ο βήμα:** εστίαση στο συγκεκριμένο αντικείμενο (υποκατηγοριοποίηση). Π.χ. πίνακας ζωγραφικής
- **3^ο βήμα:** επιλογή και παράθεση των λεπτομερειών του αντικειμένου (η καθαυτή περιγραφή).

Τρόποι οργάνωσης και παράθεσης των λεπτομερειών

- **α)** Αν περιγράψουμε κάτι που ανήκει στον **πραγματικό χώρο (φυσικό ή γεωγραφικό)**, π.χ. έναν πίνακα ζωγραφικής, τότε διατάσσουμε τις λεπτομέρειες σε μια φυσική σειρά με βάση τη σχέση τους στο χώρο (**χωρική ακολουθία**), ακολουθώντας διάφορες πορείες όπως:
 - Από **έξω προς τα μέσα**. 1) τα εξωτερικά του χαρακτηριστικά (σχήμα, διαστάσεις κ.λπ.), 2) αυτά που βλέπουμε σε πρώτο πλάνο και 3) μετά αυτά που βλέπουμε σε δεύτερο ή τρίτο πλάνο, στο φόντο κ.λπ..
 - Από το **γενικό προς το ειδικό**. (**παραγωγική μέθοδος**).

- Από **πάνω προς τα κάτω** (αυτά που βλέπουμε στο πάνω μέρος και σταδιακά κατεβαίνουμε) ή **το αντίστροφο**.
- Από **αριστερά προς τα δεξιά** ή **το αντίστροφο** κ.λπ.
- **β)** Αν περιγράψουμε κάτι που ανήκει στον **συμβολικό - κοινωνικό χώρο**, π.χ. την κατάσταση που επικρατεί μέσα στη σχολική μας τάξη, τότε διατάσσουμε τις λεπτομέρειες σε μια λογική σειρά (**λογική ακολουθία**), ακολουθώντας διάφορες πορείες όπως:
 - Από τα **πιο σημαντικά (προτεύοντα) προς τα λιγότερο σημαντικά (δευτερεύοντα)** ή **το αντίστροφο**.
 - Από τα **απλά στα σύνθετα** ή **το αντίστροφο** κ.λπ.

Συνοχή ενός περιγραφικού κειμένου

- **α)** Συνδετικές (διαρθρωτικές) λέξεις
- **β)** Επανάληψη (αναδίπλωση) μιας λέξης ή φράσης που προαναφέρθηκε (π.χ. «[...] έχει κίτρινο χρώμα. Κίτρινο είναι και ...»).
- **γ)** Επανάληψη (αναδίπλωση) της λέξης που προσδιορίζει το περιγραφόμενο αντικείμενο + κάποιο προσδιοριστικό (αντωνυμία), «[...] Ο πίνακας αυτός ...».
- **δ)** Τη χρήση συνώνυμων λέξεων ή φράσεων για κάποια λέξη, π.χ. συνώνυμο της λέξης «πίνακας» είναι η λέξη «ζωγραφιά» («[...] Μια τέτοια ζωγραφιά ...»).
- **ε)** Την υπαγωγή μιας λέξης ή φράσης που προαναφέρθηκε ή που είναι λέξη-κλειδί στο **υπερώνυμό της** (στη γενικότερη κατηγορία που ανήκει) + **κάποια προσδιοριστικά αυτής (αντωνυμία)**, π.χ. η λέξη-φράση «πίνακας ζωγραφικής» υπάγεται στο υπερώνυμο «έργο τέχνης» («[...] Αυτό / ένα τέτοιο έργο τέχνης ...»).

Γλώσσα της περιγραφής

- Σαφήνεια και ακρίβεια των λέξεων
- Κυριαρχία του ενεστώτα και του παρατατικού (εξακολουθητικοί χρόνοι),
- Χρήση ρημάτων που δηλώνουν κατάσταση (βλέπουμε, παρατηρούμε, εντοπίζουμε, διακρίνουμε, απεικονίζεται, αναπαρίσταται, φαίνεται, διαφαίνεται, διακρίνεται, αποτυπώνεται, ενυπάρχει κ.λπ.).
- Συχνή χρήση του συνδετικού ρήματος *είμαι* και του βοηθητικού *έχω*,
- Χρήση επιθέτων,
- Χρήση επιρρημάτων,
- Ειδικό λεξιλόγιο / η ορολογία
- Επιλογή της παθητικής σύνταξης

ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΙΚΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

Περιγραφή ενός ζώου

Πολλές φορές θα χρειαστεί να περιγράψουμε ένα ζώο είτε για να μάθουμε εμείς και οι γύρω μας πληροφορίες γι' αυτό (επιστημονική περιγραφή ζώου) είτε για να περιγράψουμε απλά το κατοικίδιο μας

(Περιγραφή του δικού μας ζώου ή ενός ζώου που γνωρίσαμε).

Επιστημονική περιγραφή ζώου

Στην επιστημονική περιγραφή ζώου πρέπει να αναφέρουμε πληροφορίες και ειδικές επιστημονικές γνώσεις σχετικά με:

- α) το **είδος του ζώου** και την οικογένεια στην οποία ανήκει,
- β) την **εξωτερική του εμφάνιση**,
- γ) το **περιβάλλον** στο οποίο ζει,
- δ) το **είδος της τροφής** που καταναλώνει,

ε) το **χαρακτήρα** και τις **συνήθειές** του,

στ) τη **διάρκεια** της **ζωής** του.

Σ' αυτές τις περιγραφές χρησιμοποιούμε ρήματα στο γ' ενικό ή πληθυντικό πρόσωπο.

Περιγραφή του δικού μας ζώου ή ενός ζώου που έχουμε γνωρίσει

Για να περιγράψουμε το δικό μας ζώο ή ένα ζώο που έχουμε γνωρίσει, μπορούμε να αναφέρουμε όσα γνωρίζουμε από όσα αναφέρονται στην προηγούμενη περίπτωση, δηλαδή τα γενικά χαρακτηριστικά του ζώου, και, στη συνέχεια, να δώσουμε πιο συγκεκριμένες πληροφορίες:

α) Ποιο είναι το **όνομά** του και **πόσο χρονών** είναι;

β) **Πότε** και **πώς** το **αποκτήσαμε**;

γ) **Πώς** είναι; (**εξωτερική περιγραφή**)

δ) **Πώς περνάμε** μαζί του;

ε) Ένα **περιστατικό από τη ζωή μας μαζί του** που ήταν σημαντικό.

στ) **Σκέψεις και συναισθήματα** γι' αυτό.

Θέμα: «Το γατάκι μου»

Πρόλογος:

1. Ποιο είναι και πώς είναι το γατάκι σου (όνομα, χρώμα, τρίχωμα, μέγεθος, μάτια, ουρά, αυτιά, κ.τ.λ.)

Κύριο θέμα:

2. Η φωνή του και οι άλλες ικανότητες που έχει

3. Πώς το προμηθεύτηκες; (δώρο, το βρήκες αδέσποτο, κ.τ.λ.)
4. Πόσο καιρό το χεις, πώς περνάς τις ώρες σου μαζί του.
5. Τι περιποιήσεις του κάνεις (το καλυβάκι του, η τροφή του, κ.τ.λ.)
6. Κανένα περιστατικό από τη ζωή του (μαλώματα με άλλα ζώα, αν δάγκωσε κάποιον, αν αρρώστησε και τι έκανε τότε, κ.τ.λ.)

Επίλογος:

7. Τι αισθάνεσαι για το γατάκι σου.
8. Γενικό συμπέρασμα (αγάπη προς τα ζώα).

Πώς περιγράφουμε έναν άνθρωπο; (που τον γνωρίζουμε οι ίδιοι)

Για να περιγράψουμε έναν άνθρωπο που γνωρίζουμε, αναφέρουμε:

- Το όνομα και την ηλικία του
- Το επάγγελμά του
- Την εξωτερική του εμφάνιση
- Τον χαρακτήρα του και τη συμπεριφορά του
- Τα ενδιαφέροντα και τις συνήθειές του
- Πώς περνάμε, τι κάνουμε μαζί
- Τα πιο σημαντικά γεγονότα της ζωής του
- Σκέψεις, συναισθήματα για τον άνθρωπο που περιγράφουμε

Χρησιμοποιούμε:

- γ' πρόσωπο (παροντικοί χρόνοι-Ενεστώτας, Παρακείμενος): Αν περιγράφουμε έναν άνθρωπο που γνωρίζουμε προσωπικά
- α' πρόσωπο (Ενεστώτας): Αν παρουσιάζουμε τον εαυτό μας
- γ' πρόσωπο (παρελθοντικοί χρόνοι): Αν το πρόσωπο που περιγράφουμε το γνωρίσαμε ή έζησε στο παρελθόν

Πώς περιγράφουμε έναν άνθρωπο; (που δε γνωρίζουμε προσωπικά)

Για να περιγράψουμε έναν άνθρωπο που δε γνωρίζουμε προσωπικά:

- Το όνομα και την ηλικία του
- Το επάγγελμά του
- Την εξωτερική εμφάνισή του
- Το χαρακτήρα και τη συμπεριφορά του
- Τα ενδιαφέροντα και τις συνήθειές του
- Τα σημαντικά γεγονότα της ζωής του

Χρησιμοποιούμε:

- γ' ενικό πρόσωπο (παροντικοί χρόνοι-Ενεστώτας, Παρακείμενος): Αν περιγράψουμε έναν άνθρωπο που ζει
- γ' πρόσωπο (παρελθοντικοί χρόνοι): Αν το πρόσωπο που περιγράφουμε έζησε στο παρελθόν και σήμερα δε ζει

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Θέμα: «Ο/Η φίλος/η μου»

Πρόλογος:

1. Ποιος είναι ο φίλος σου (όνομα, ασχολία του)
2. Ποια είναι η εξωτερική του εμφάνιση (ψηλός, κοντός, ξανθός, μελαχρινός, πόσων χρονών είναι, πώς ντύνεται)
3. Το χαρακτήρα του (προτερήματα, ελαττώματα, αρετές που έχει, ιδιοτροπίες, προτιμήσεις, κ.τ.λ.)

Κύριο θέμα:

4. Πόσο καιρό γνωρίζεστε;
5. Πώς πρωτογνωριστήκατε και πιάσατε φιλία;
6. Πώς περνάς την ώρα σου μαζί του;
7. Τι σχεδιάζει για το μέλλον του ο φίλος σου;

Επίλογος:

8. Τι αισθάνεσαι εσύ και πώς βλέπεις το φίλο σου;
9. Πώς τον βλέπουν και τι λένε οι άλλοι;
10. Πώς βλέπεις τη φιλία γενικότερα, είναι χρήσιμη και σε τι ωφελεί τους ανθρώπους;

Πώς περιγράφω έναν πίνακα ζωγραφικής

Όταν πολλοί διαφορετικοί άνθρωποι περιγράφουν ένα έργο τέχνης, συχνά οι απόψεις τους διαφέρουν, γιατί ο καθένας περιγράφει αυτό που βλέπει σύμφωνα με τις δικές του εμπειρίες και γνώσεις και τη δική του αίσθηση για το τι είναι ωραίο.

Γι' αυτό λέμε πως η περιγραφή ενός έργου τέχνης είναι υποκειμενική.

Για να περιγράψουμε έναν πίνακα ζωγραφικής, αναφερόμαστε σε όσο περισσότερα από τα παραπάνω στοιχεία μπορούμε:

Τον τίτλο	Αναγράφεται συνήθως κάτω ή δίπλα από το έργο
Το όνομα του καλλιτέχνη που το δημιούργησε	Υπάρχει πάντα η υπογραφή του πάνω στο έργο και ολόκληρο το όνομά του δίπλα ή κάτω από αυτό
Το θέμα του πίνακα	Μπορεί να δηλώνεται και με τον τίτλο
Πού είδα τον πίνακα	Π.χ. σε ένα μουσείο, σ' ένα σπίτι, σ' ένα βιβλίο...
Ποια γενική εντύπωση μου έκανε	Π.χ. ήταν ένα εκφραστικό πρόσωπο
Τι εμφανίζεται στον πίνακα	Περιγράφω αναλυτικά το χώρο, τα πρόσωπα, τα αντικείμενα και ό,τι άλλο βλέπω.
Από τι υλικό είναι φτιαγμένος	Π.χ. λάδι σε μουσαμά, κολάζ από χαρτί, κάρβουνο...
Το μέγεθος του πίνακα	Π.χ. μεγάλος, μικρός...
Τα σχήματα και τις γραμμές	Π.χ. γεωμετρικά σχήματα απαλές

	γραμμές...
Τα χρώματα που κυριαρχούν	Π.χ. αποχρώσεις του μπλε, του κίτρινου, του πράσινου...
Κυρίαρχο σημείο	Το σημείο του πίνακα που ξεχωρίζει με την πρώτη ματιά
Μια ιδιαίτερη λεπτομέρεια	Κάτι που πρόσεξα μετά από παρατήρηση και μου έκανε εντύπωση, π.χ. ένα θλιμμένο πρόσωπο ανάμεσα σε άλλες χαρούμενες μορφές.
Το είδος ζωγραφικής	Π.χ. θαλασσογραφία, νεκρή φύση, πορτρέτο

Αν γνωρίζουμε, συμπληρώνουμε την περιγραφή μας με στοιχεία για:

Την εποχή στην οποία ανήκει το έργο	Π.χ. Αναγέννηση...
Τη ζωή του καλλιτέχνη	Π.χ. κατάγεται από τη Μάνη και τα έργα του απεικονίζουν πύργους της περιοχής
Σκέψεις και συναισθήματα που μου προκαλεί	Π.χ. ένιωσα να ταξιδεύω... ή με γέμισε θλίψη...

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ Η «ΚΟΠΕΛΑ ΜΕ ΦΛΑΟΥΤΟ»

Ο Γιώργος Σταθόπουλος γεννήθηκε στην Καλλιθέα (Προστοβά) Τριγωνίδος, κοντά στο Αγρίνιο το 1944. Στη ζωγραφική του χρησιμοποιεί σύμβολα. Ένα από

αυτά είναι το νεανικό γυναικείο πρόσωπο όπως αυτό στη σύνθεση «Κοπέλα με Φλάουτο».

Μια νεαρή κοπέλα με μαύρα κυματιστά μαλλιά παίζει φλάουτο. Το φλάουτο μοιάζει με τον αρχαιοελληνικό αυλό.

Στη σύνθεση κυριαρχεί το διάφανο γαλάζιο χρώμα με λίγες κίτρινες πινελιές ενώ εναλλάσσονται ευθείες και καμπύλες γραμμές. Από το φλάουτο ξεπηδούν δυο κλωνάρια δάφνης, ιερό φυτό του Απόλλωνα, θεού της μουσικής και έτσι δίνουν ένα αρχαίο ελληνικό συμβολισμό στη σύνθεση.

Ο Σταθόπουλος με τη σύνθεση αυτή θέλει να εκφράσει την ηρεμία και την ομορφιά της μουσικής.

Στο τετράδιο της παραγωγής γραπτού λόγου να περιγράψεις το ζωγραφικό πίνακα *Τα Κάλαντα του Νικηφόρου Λύτρα*. Ποια συναισθήματα σας δημιουργεί;

Περιγραφή Παραδοσιακών παιχνιδιών

Για να περιγράψουμε πώς παίζεται ένα παραδοσιακό παιχνίδι, πρέπει να συμπεριλάβουμε τα εξής στοιχεία:

Χώρος: Αναφέρουμε που παίζεται το συγκεκριμένο παιχνίδι π.χ. σε ανοικτό χώρο, σε δωμάτιο, σε παραλία

Αριθμός παιδιών ή ομάδων: Αναφέρουμε πόσα παιδιά παίζουν ή πόσες ομάδες παίζουν.

Αντικείμενα, υλικά, τρόπος παιχνιδιού: Αναφέρουμε τα αντικείμενα που χρησιμοποιούνται στο συγκεκριμένο παιχνίδι

Οδηγίες/κανόνες: Γράφουμε πώς ακριβώς παίζεται, τι απαγορεύεται, τι επιτρέπεται, ποιος νικάει.

Νικητής του παιχνιδιού: Γράφουμε πως επιτυγχάνεται η νίκη του παιχνιδιού.

Για να δώσουμε **οδηγίες**, χρησιμοποιούμε ρήματα σε **αόριστο προστακτικής** ή **αόριστο υποτακτικής** ή **ενεστώτα οριστικής**.

π.χ. Αρπάξτε γρήγορα το μαντίλι.

Να αρπάξετε γρήγορα το μαντίλι.

Αρπάζουμε γρήγορα το μαντίλι.

Περιγραφή επιτραπέζιων παιχνιδιών

Για να περιγράψουμε πώς παίζεται ένα επιτραπέζιο παιχνίδι, πρέπει να συμπεριλάβουμε τα εξής στοιχεία:

- Σε ποιες ηλικίες απευθύνεται
- Περιεχόμενα εξοπλισμός (αναφέρουμε από ποια υλικά αποτελείται)
- Προετοιμασία (αναφέρουμε πώς στήνεται κάθε κομμάτι)
- Τρόπος παιχνίματος (γράφουμε αναλυτικά πώς παίζεται το παιχνίδι, καθώς και τους κανόνες του)
- Σκοπός του παιχνιδιού (αναφέρουμε πότε μια ομάδα ή ένας παίκτης νικάει)

Περιγραφή ηλεκτρονικών παιχνιδιών

Για να περιγράψουμε πώς παίζεται ένα ηλεκτρονικό παιχνίδι, πρέπει να συμπεριλάβουμε τα εξής στοιχεία:

- Πού παίζεται (αναφέρουμε που δηλαδή σε ποια συσκευή μπορεί να παιχτεί το παιχνίδι)
- Αριθμός παιδιών (αναφέρουμε από πόσους παίκτες μπορεί να παιχτεί)
- Σκοπός του παιχνιδιού (αναφέρουμε πότε ένας παίκτης νικάει)

Περιγραφή πνευματικών παιχνιδιών

Για να περιγράψουμε πώς παίζεται ένα πνευματικό παιχνίδι, πρέπει να συμπεριλάβουμε τα εξής στοιχεία:

- Αριθμός παιδιών (αναφέρουμε από πόσους παίκτες παίζεται το παιχνίδι)
- Περιεχόμενα (αναφέρουμε από ποια υλικά αποτελείται το παιχνίδι)
- Τρόπος παιχνίματος (γράφουμε πώς ακριβώς παίζεται το παιχνίδι)

- Σκοπός του παιχνιδιού (αναφέρουμε πότε ένας παίκτης νικάει)

Μαθαίνω να γράφω βιογραφικό σημείωμα ενός προσώπου

Για να γράψουμε το βιογραφικό σημείωμα ενός προσώπου, θα πρέπει να αναφερθούμε στα εξής σημεία:

Βιογραφικό σημείωμα
Όνομα, επώνυμο και ημερομηνία γέννησης.
Ποια στοιχεία γνωρίζουμε για την οικογενειακή του κατάσταση και τον τόπο κατοικίας του.
Σημαντικά γεγονότα της ζωής του. Ποιες σπουδές έκανε.
Ποιες δουλειές έχει κάνει.
Ποιες σημαντικές δραστηριότητες και ενδιαφέροντά του γνωρίζουμε.

Συμπληρωματικά στοιχεία:

Αν θέλουμε να γράψουμε το βιογραφικό σημείωμα ενός συγγραφέα, τότε, εκτός ,από τα παραπάνω στοιχεία, θα πρέπει να αναφερθούμε και στα έργα που έχει γράψει (εργογραφία)

Δείγμα παραγωγής βιογραφικού σημειώματος

Η Ζωρζ Σαρή γεννήθηκε το 1913 στην Αθήνα από Γαλλίδα μητέρα και Έλληνα πατέρα. Κατά τη διάρκεια της κατοχής φοίτησε στη Δραματική σχολή του Δημήτρη Ροντήρη, θέλοντας να γίνει ηθοποιός. Το 1947 πήγε στο Παρίσι, όπου συνέχισε τα μαθήματα υποκριτικής στη σχολή Σαρλ Νιτλέν. Επέστρεψε στην Ελλάδα το 1962 και άρχισε να παίζει στο θέατρο. Η Συγγραφική της καριέρα άρχισε το 1968 με το *Θησαυρό της Βαγίας*, ένα μυθιστόρημα που ξεκίνησε σαν παιχνίδι με τα παιδιά της και τους φίλους της, το οποίο είχε

κι εξακολουθεί να έχει μεγάλη εκδοτική επιτυχία. Είναι πολυγραφότατη. Έχει γράψει μυθιστορήματα για παιδιά, για νέους και για ενήλικες. Ορισμένα από τα βιβλία της είναι: *Τα Στενά παπούτσια*, *Τα Γενέθλια*, *Το Ψέμα*, *Κρίμα κι άδικο*, *Ε.Π.*, *Σοφία*, *Κόκκινη κλωστή δεμένη*, *Ζουμ*, *Γράμμα από την Οδησσό*. Επίσης στο ενεργητικό της έχει 14 μεταφράσεις μυθιστορημάτων από τα γαλλικά. Το 1994 βραβεύτηκε με το Κρατικό Βραβείο Παιδικού Λογοτεχνικού Βιβλίου, ενώ το 1999 ο Κύκλος Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου τη βράβευσε για το σύνολο του έργου της. Το 1988 προτάθηκε για το βραβείο Χανς Κρίστιαν Άντερσεν.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Το επιχείρημα ορίζεται ως το «ολικό» με το οποίο υποστηρίζουμε τις θέσεις μας και πείθουμε τους άλλους για την ορθότητά τους.

Στην επιχειρηματολογία η γλώσσα αποβλέπει κατ' εξοχήν στον επηρεασμό του δέκτη, στη μεταβολή της γνώμης, της συναισθηματικής στάσης και της συμπεριφοράς του χωρίς αυτό να αποκλείει ότι συχνά και η περιγραφή και η αφήγηση έχουν παρόμοιο στόχο.

Μέσα από τα παραδείγματα, οι μαθητές κατανοούν ότι η παράθεση της επιχειρηματολογίας θα πρέπει να έχει λογική συγκρότηση, σύμφωνα με το παρακάτω διάγραμμα:

- Εισαγωγή / Πρόλογος: προαναγγελία / παρουσίαση της θέσης ή του προβλήματος
- Δεδομένα: χρήση παραδειγμάτων και τεκμηρίων
- Αιτιολόγηση/ανασκευή: χρήση επιχειρημάτων/αντίκρουση αντίθετων θέσεων
- Συμπέρασμα / Επίλογος: Κατάληξη/προτάσεις

Συνοχή του επιχειρηματολογικού κειμένου

Η συνοχή επιτυγχάνεται με τη χρήση συνδετικών λέξεων-φράσεων:

- Λέξεις που δηλώνουν ομοιότητα, ανάλογη σημασία (επίσης, βέβαια, φυσικά)
- Λέξεις που εκφράζουν πιθανότητα (πιθανόν, ενδέχεται, είναι δυνατόν)
- Λέξεις που εκφράζουν δεοντολογία (πρέπει, χρειάζεται, κρίνεται απαραίτητο)

Συγγραφικό στάδιο

- Αξιοποιώντας τις γνώσεις τους και τις εμπειρίες τους γράφουν ένα δικό τους κείμενο σε επικοινωνιακό πλαίσιο
- Χρήσιμο υπήρξε το ακόλουθο δομικό διάγραμμα αποδεικτικού λόγου:

- Παρουσίαση του θέματος/προβλήματος
- Η θέση /άποψη του γράφοντος
- Τα επιχειρήματα με τα οποία στηρίζει τη θέση του (αιτιολόγηση)
- Συμπέρασμα

Μετασυγγραφικό στάδιο

Οι μαθητές αξιολογούν το κείμενό τους ως προς τη διατύπωση της επιχειρηματολογίας τους ελέγχοντας αν:

- Η θέση που εκφράζεται στο κείμενο είναι σαφής
- Διατυπώνεται με εύστοχα ρήματα και τις κατάλληλες δευτερεύουσες προτάσεις
- Χρησιμοποιούνται αρκετά (3-4) στοιχεία, για να αιτιολογηθεί η θέση
- Το ύφος του συντάκτη του κειμένου ταιριάζει σε μαθητικό έντυπο.

ΣΥΝΔΕΤΙΚΕΣ ΛΕΞΕΙΣ – ΦΡΑΣΕΙΣ

Για να εισαγάγουμε την άποψη μας.

Κατά τη γνώμη μου... Κατά την άποψη μου... Πιστεύω ότι... Νομίζω ότι... Υποστηρίζω ότι... Έχω την άποψη ότι... Έχω τη γνώμη ότι... Είμαι σίγουρος/η ότι... Έχω πειστεί, (είμαι πεπεισμένος/η) ότι...

η μόλυνση του περιβάλλοντος είναι το σημαντικότερο πρόβλημα του πλανήτη μας.

1. Για να εισαγάγουμε μια σειρά από επιχειρήματα.

*Κατ' αρχάς,...
Δευτερευόντως,...
Τέλος,...*

θα αναφερθώ στις επιπτώσεις από το φαινόμενο του θερμοκηπίου.

3. Για να προσθέσουμε επιχειρήματα.

*Ακόμα,...
Περαιτέρω,...
Επίσης,...
Εκτός από αυτό,...*

η εξαφάνιση ορισμένων ειδών από τον πλανήτη πρέπει να μας απασχολήσει σοβαρά.

4. Για να εκφράσουμε την αιτία.

Τα σημαντικότερα προβλήματα δημιουργούνται...

*εξαιτίας του γεγονότος ότι...
επειδή...*

οι άνθρωποι δεν εκτιμούν το περιβάλλον που κληρονόμησαν από τους προγόνους τους.

Το γεγονός αυτό *οφείλεται σε...(στο ότι)*

5. για να εκφράσουμε αποτέλεσμα.

Γι αυτό το λόγο...

Συνεπώς,...

Άρα,...

Ως αποτέλεσμα,...

Ως συνέπεια (έχει)...

Κατά συνέπεια,

6. για να δώσουμε έμφαση.

Φυσικά...

Προφανώς,

Αναμφισβήτητα,...

προβληματίζει.

Χωρίς αμφιβολία...

Οπωσδήποτε ...

Γίνεται ξεκάθαρο

ότι...

το θέμα πρέπει να μας

7. για να δώσουμε παραδείγματα.

αναφέρω την περίπτωση του *Για παράδειγμα...* πυρηνικού ατυχήματος στο Τσερνομπίλ.

..., τέτοιο

όπως... ..,

όπως...

8. για να γενικεύσουμε.

Γενικά,...

Σε γενικές γραμμές...

Συνολικά,...

θα λέγαμε ότι το πρόβλημα δεν αντιμετωπίζεται όπως θα έπρεπε.

9. για να δηλώσουμε ότι κάτι είναι κατά ένα μέρος αλήθεια.

Κατά κάποιο τρόπο...

Μέχρι ένα βαθμό...

Μέχρι ένα σημείο...

αυτό είναι σωστό.

10. για να δηλώσουμε αντίθεση απόψεων.

Παρ'όλο

που....Παρ'

όλα αυτά... Αν

και...

Ανεξάρτητα από το γεγονός

ότι... Πάντως,... Μολονότι...

11. για να δηλώσουμε τις απόψεις άλλων.

Πιστεύεται ότι...

Μερικοί πιστεύουν ότι...

Είναι γενικά αποδεκτό ότι...

χρειάζεται να ληφθούν

αποφασιστικά μέτρα.

12. για να συνοψίσουμε .

Συμπερασματικά,...

Για να συνοψίσουμε,...

θα λέγαμε ότι....

Για όλους τους παραπάνω λόγους...

Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα παραπάνω...

Τελικά...

13. για να αναφέρουμε.

αναφορικά με...

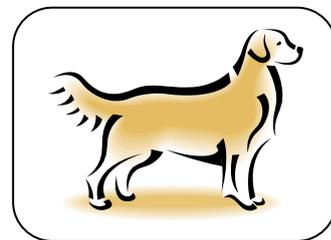
σχετικά με... σε

σχέση με... σε ό,τι

αφορά ...

Αδέσποτα ζώα

- Ανεξέλεγκτη η κατάσταση στις μεγαλουπόλεις της Ελλάδας αλλά και των υπόλοιπων ευρωπαϊκών χωρών με τα αδέσποτα. Εκτιμάται ότι εκατοντάδες χιλιάδες σκυλιά κυκλοφορούν στις πόλεις. Στην Ουκρανία πριν την έναρξη του ποδοσφαιρικού πρωταθλήματος EURO 2012, εκατοντάδες χιλιάδες σκυλιά θανατώθηκαν. Υπολογίζεται ότι μια αδέσποτη γάτα και οι απόγονοί της θα φέρουν στον κόσμο μέχρι και 420.000 γατάκια σε επτά χρόνια. Την ίδια στιγμή, οι περιπτώσεις κακοποιήσεων μικρών ζώων απασχολούν την ημερήσια ειδησεογραφία. Ζώα απαγχονισμένα, καμένα, πολτοποιημένα.
- Οι φιλοζωικές ενώσεις, προωθούν ως λύσεις για το πρόβλημα τη στείρωση και την υιοθεσία. Η στείρωση παραμένει η αποτελεσματικότερη μέθοδος για τον περιορισμό του πληθυσμού των αδέσποτων ζώων. Παράλληλα, επιδιώκεται η ενημέρωση και η καλλιέργεια συνείδησης του υπεύθυνου ιδιοκτήτη συντροφιάς, ώστε να περιοριστεί το φαινόμενο της εγκατάλειψης ζώων -γιατί «δείκτης πολιτισμού μιας πόλης είναι το πώς αντιμετωπίζει τις άλλες μορφές ζωής»- καθώς και η προώθηση της υιοθεσίας από ανθρώπους, που θα τους χαρίσουν τη ζεστασιά και την ασφάλεια μιας οικογένειας. Επίσης, υποστηρίζουν ότι υιοθετώντας ένα ζώακι από το δρόμο, σώζεται μια ζωή. Υιοθετώντας από φιλοζωικό σωματείο, σώζονται δύο ζωές, αφού απελευθερώνεται μια θέση φιλοξενίας, η οποία σύντομα θα καταληφθεί από ένα άλλο ζώακι που βρίσκεται σε κίνδυνο.
- Ένα άλλο τμήμα του πληθυσμού, καθώς και ορισμένα πολιτικά κόμματα, υποστηρίζουν αντιθέτως την ευθανασία. Η οικονομική δυσχέρεια των αρχών και η αναποτελεσματικότητά τους έχουν την κύρια ευθύνη για αυτή την κατάσταση. Η οικονομική κρίση που επικρατεί στη χώρα μας αλλά και σε άλλες ευρωπαϊκές πόλεις οδηγούν τις αρχές σε εύκολες και οικονομικές λύσεις όπως αυτή της ευθανασίας αφού το κόστος της είναι κατά πολύ μικρότερο από το κόστος φιλοξενίας ζώων σε ειδικούς χώρους. Δεν υπάρχουν σχεδόν καθόλου χώροι φιλοξενίας ζώων και οι δήμοι και οι κοινότητες έχουν ανεπαρκή προσωπικό. Άλλωστε το κόστος συντήρησης των χώρων αυτών είναι αρκετά μεγάλο (μισθοί υπαλλήλων, έξοδα συντήρησης, τροφής κ.ά). Έτσι, κρατικά καταφύγια αυτή τη στιγμή δεν υπάρχουν, παρά κάποια ελάχιστα κυνοκομεία, τα οποία λειτουργούν σε πλήρη αδιαφάνεια και

Αιτιολόγηση Επιχειρήματα Αντεπιχειρήματα	
Συμπέρασμα	

<p>ΠΡΟΛΟΓΟΣ:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Οι απόψεις για την τηλεόραση δίστανται. • Υπάρχει φανατισμός και από τις δυο πλευρές. • Σίγουρα η τηλεόραση έχει και τα καλά της έχει και τα κακά της. 	<p style="text-align: center;">Τα υπέρ και τα κατά της τηλεόρασης</p> <p>Κάθε φορά που τίθεται για συζήτηση το θέμα αυτό, εκφράζονται απόψεις τόσο υπέρ όσο και κατά της χρησιμότητας της τηλεόρασης. Μάλιστα, κάθε πλευρά εκφράζει τόσο έντονα και τόσο απόλυτα τις θέσεις της ώστε φθάνει τα όρια του φανατισμού. Υπάρχουν σίγουρα σοβαρά επιχειρήματα και για τη μια και για την άλλη άποψη. Έτσι φθάνει κανείς εύκολα στο συμπέρασμα ότι η τηλεόραση έχει και τα καλά και τα κακά της.</p>
<p>ΚΥΡΙΟ ΜΕΡΟΣ:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Η τηλεόραση μπορεί να είναι ευλογία ή κατάρρα. • Εξαρτάται από τη χρήση που της κάνει ο άνθρωπος αν είναι καλή ή κακή. • Τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα της. • Η συμβολή της στη ζωή του ανθρώπου σήμερα. • Καλή και κακή χρήση. • Η νομοθεσία προστατεύει τον πολίτη. 	<p>Η τηλεόραση μπορεί να είναι ταυτόχρονα ευλογία ή κατάρρα και αυτό εξαρτάται απόλυτα από τον ίδιο τον άνθρωπο. Όπως κάθε πράγμα πρέπει να χρησιμοποιείται με σύνεση και μέτρο, έτσι και η τηλεόραση. Οι περισσότερες εφευρέσεις του ανθρώπου μπορούν να χρησιμοποιηθούν ταυτόχρονα για το καλό αλλά και για το κακό όπως π.χ. η ατομική ενέργεια, το αεροπλάνο, η πυρίτιδα κ.λ.π. Έτσι λοιπόν, από τον ίδιο τον άνθρωπο εξαρτάται η καλή ή κακή χρήση της τηλεόρασης. Μπορεί δηλαδή να μετατρέψει την τηλεόραση σε όργανο εξυπηρέτησης του ή να την αφήσει να μετατραπεί σε αφέντη τύραννο.</p> <p>Μπορούμε να πούμε ότι σήμερα βρισκόμαστε στην εποχή της τηλεόρασης. Η εφεύρεση αυτή έχει εισβάλει για καλά στη ζωή μας. Όσοι υποστηρίζουν την τηλεόραση απαριθμούν τα οφέλη που έχουμε από τη χρήση της. Πρώτα απ' όλα έχει γίνει το κύριο μέσο ψυχαγωγίας για εκατομμύρια οικογένειες σ' όλο τον κόσμο. Ακόμα για τα μοναχικά άτομα η τηλεόραση είναι ένας τέλειος σύντροφος.</p> <p>Η ψυχαγωγία είναι η μια μορφή προσφοράς της τηλεόρασης. Εξίσου σημαντική είναι η συμβολή της στην πληροφόρηση και στην επιμόρφωση. Σκηνές από γεγονότα που διαδραματίζονται στη μια γωνιά του πλανήτη μεταφέρονται στην</p>

άλλη μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα. Έτσι οι αποστάσεις εκμηδενίζονται. Πληροφορίες και γεγονότα που μεταδίδονται από την τηλεόραση την μεταβάλλουν σε όργανο εκπαίδευσης και επιμόρφωσης. Έτσι, ένα μόνο μέσο, έχει την ικανότητα να απευθύνεται ταυτόχρονα στις μάζες του κόσμου που άλλως πως θα ήταν αδύνατο να προσεγγιστούν.

Από την άλλη, οι πολέμοι της τηλεόρασης ισχυρίζονται ότι οι θεατές γίνονται παθητικοί δέκτες σε ό,τι τους σερβίρουν τα κανάλια. Τα παιδιά, αλλά και οι μεγάλοι, απομακρύνονται από την ανάγνωση ενός καλού βιβλίου. Στα σαλόνια των σπιτιών εισβάλλουν σκηνές βίας. Οι ήρωες των σκηνών βίας γίνονται παραδείγματα προς μίμηση από μικρούς και μεγάλους. Ξενόφερτοι τρόποι ζωής υιοθετούνται από άλλους λαούς με αποτέλεσμα ν' αλλοιώνεται η κουλτούρα τους.

Μπροστά σ' όλους αυτούς τους κινδύνους, τα διάφορα κράτη έχουν θεσπίσει νομοθεσίες οι οποίες διέπουν τη λειτουργία των τηλεοπτικών σταθμών. Έτσι μπορούμε να πούμε ότι μπήκε ένας φραγμός στον κατήφορο της τηλεόρασης.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ:

- Όλοι παραδέχονται τη χρησιμότητα αλλά και τη ζημιά που κάνει.
- Από τον άνθρωπο εξαρτάται η ωφέλιμη χρήση της.
- Είναι αναπόσπαστο μέρος της ζωής μας.

Κάθε καλόπιστος άνθρωπος παραδέχεται ότι η τηλεόραση είναι ταυτόχρονα καλή και κακή. Η επιλογή ανήκει στον ίδιο τον άνθρωπο. Αν μπορέσει να χρησιμοποιήσει για το πραγματικό καλό του την τηλεόραση, έχει σίγουρα πολλά να ωφεληθεί. Έτσι μπορεί να τη μετατρέψει από κατάρρα σε ευλογία. Αφού σήμερα η τηλεόραση είναι αναπόσπαστο μέρος της ζωής μας, ας φροντίσουμε να επωφεληθούμε από τη χρησιμότητα της και να απορρίψουμε καθετί το βλαβερό και άχρηστο.

Πηγή: <http://www.odyssey.com.cy/main/default.aspx?tabID=138&itemID=1710&mid=1130>

- Υπογράμμισε τα θετικά και κύκλωσε τα αρνητικά επιχειρήματα για την τηλεόραση.
- Ας θυμηθούμε τα θετικά... και τα αρνητικά της τηλεόρασης.

Θέματα για συζήτηση και έκφραση σχετικά με τους Η/Υ

Υπέρ

Η χρήση του Η/Υ στα σχολεία μπορεί να κάνει τη διδασκαλία πιο ελκυστική, ευχάριστη και αποδοτική. Οι πολλές λειτουργίες και οι τρόποι χρήσης του Η/Υ βοηθούν την ανάπτυξη του παιδιού και αναπτύσσονται οι νοητικές του ικανότητες. Οι μαθητές αποκτούν γνώσεις ή εξασκούν τις ήδη υπάρχουσες μέσω ελκυστικών προγραμμάτων.

Για παράδειγμα, με την εφαρμογή μιας πρωτοποριακής μέθόδου στη διδασκαλία των μαθηματικών, καταργείται ο πληκτικός τρόπος διδασκαλίας και ενισχύεται η ενεργός συμμετοχή των μαθητών. Συνεπώς η μάθηση μετατρέπεται σ' ένα ευχάριστο παιχνίδι που δεν έχει καμία σχέση με τα βαρετά μαθηματικά που ξέραμε ως σήμερα.

Η χρήση των νέων τεχνολογιών βοηθά στην επικοινωνία των πολιτών, αποφεύγοντας με αυτόν τον τρόπο τις κλειστές κοινωνικές ομάδες. Με το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο και τη σύνδεση των σχολείων με διεθνή δίκτυα γίνονται εξ αποστάσεως συζητήσεις και συσκέψεις, εξαφανίζοντας τα εμπόδια της απόστασης και των χρονικών περιορισμών.

Ακόμη και τα ηλεκτρονικά παιχνίδια μπορούν να γίνουν ένα καρποφόρο μέσο ανάπτυξης δεξιοτήτων και απόκτησης γνώσεων. Τα παιδιά μαθαίνουν να συνεργάζονται, αφού συνήθως παίζουν δύο παίκτες μαζί, και να λύνουν από κοινού διάφορα προβλήματα. Έρχονται επίσης σε επαφή με ποικίλα γνωστικά αντικείμενα, π.χ. ενασχόληση με την καλλιτεχνία, την ιστορία, τα μαθηματικά, τη γεωγραφία κ.ά.

Επιπλέον μεγαλώνουν οι δυνατότητες πληροφόρησης και απόκτησης γνώσεων. Οι μαθητές προβληματίζονται και οδηγούνται στην ανάπτυξη της σκέψης μέσω της επίλυσης προβλημάτων. Επίσης, οι μαθητές ευχαριστιούνται όταν αναγνωρίζεται η σπουδαιότητα της εργασίας τους (π.χ. όταν αναρτώνται στη ιστοσελίδα της τάξης ή του σχολείου).

Κατά

Δεν πρέπει όμως να ωραιοποιούμε την κατάσταση και να εθелоτυφλούμε μπροστά στα προβλήματα που ενδεχομένως προκύψουν από προγράμματα που ισοπεδώνουν την προσωπικότητα του παιδιού και του δασκάλου. Τα διδακτικά προγράμματα πρέπει να σέβονται τα χαρακτηριστικά και το ρυθμό αντίδρασης των μαθητών και το ρόλο του δασκάλου. Ο διδάσκων σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να καταργηθεί,

αντίθετα είναι αναγκαίο να αξιοποιηθεί η εμπειρία του. Επίσης η διδασκαλία με τη χρήση Η/Υ μπορεί να είναι αργή ειδικά όταν τα παιδιά δεν είναι εξοικειωμένα (δε γνωρίζουν να χρησιμοποιούν) με τον Η/Υ.

Θα ήταν καλό να εξεταστεί αν η χρήση του Η/Υ ενθαρρύνει τη δημιουργία ατομικιστών¹ και την εσωστρέφεια² και μεγαλώνει την αδυναμία συνεργασίας και εκδήλωσης ομαδικού πνεύματος. Κάποιοι πιστεύουν ότι ο Η/Υ υπνωτίζει τα παιδιά με την καταλυτική δύναμη της εικόνας και αυξάνει τον κίνδυνο της ψυχολογικής και κοινωνικής απομόνωσης των χρηστών Η/Υ.

Ένα άλλο σημαντικό πρόβλημα είναι το γεγονός ότι η πλοήγηση των μαθητών στο διαδίκτυο δεν μπορεί εύκολα να ελεγχθεί. Οι μαθητές ιδιαίτερα σε εργασίες που προορίζονται για το σπίτι και είναι αναγκαία η χρήση του διαδικτύου μπορούν άνετα να επισκεφτούν ιστοσελίδες αναξιόπιστες, αναληθείς, να παραπληροφορηθούν και να κινδυνέψουν.

Ένα παράδειγμα

Σε σχολείο στη Silicon Valley δεν χρησιμοποιούν υπολογιστές, διαδραστικούς πίνακες και άλλα τεχνολογικά μέσα για τη διδασκαλία.

Κι όμως σε ένα σχολείο που βρίσκεται στην καρδιά της Silicon Valley και στο οποίο φοιτούν τα παιδιά των εργαζομένων στην Google, την Apple, την Yahoo και άλλων τεχνολογικών κολοσσών, δεν υπάρχει ούτε ένας υπολογιστής, ούτε μια οθόνη. Η χρήση οποιουδήποτε τεχνολογικού γκάτζετ απαγορεύεται στις σχολικές

¹ Ατομικιστής: αυτός που σκέπτεται και ενεργεί με βάση το ατομικό συμφέρον και μόνο.

² Εσωστρέφεια: όταν ο άνθρωπος δεν εξωτερικεύει τις σκέψεις και τα συναισθήματά του.

αίθουσες, ενώ οι εκπαιδευτικοί συστήνουν στους μαθητές τους να μην τους χρησιμοποιούν ούτε στο σπίτι.

Την ώρα που στον υπόλοιπο κόσμο ο τεχνολογικός εξοπλισμός θεωρείται απαραίτητος στην εκπαίδευση, οι νέες τεχνολογίες γίνονται μέσο διδασκαλίας και οι μαθητές ενθαρρύνονται στη χρήση τους, στην καρδιά της Μέκκας της Τεχνολογίας, το μολύβι, το χαρτί και το χάρτινο βιβλίο είναι τα μόνα εργαλεία διδασκαλίας που κρίνονται αποδεκτά.

Περίπου 160 σχολεία στις Ηνωμένες Πολιτείες ακολουθούν την ίδια φιλοσοφία, καθώς θεωρείται ότι η χρήση υπολογιστών έχει αρνητικές συνέπειες στη φυσική δραστηριότητα, τη δημιουργική σκέψη, την επικοινωνία ανάμεσα στους μαθητές και τη συγκέντρωση των παιδιών στο μάθημα.

«Δεν νομίζω ότι χρειάζεται κανείς την τεχνολογία για να μάθει γραμματική», δηλώνει στους «New York Times» ένας εργαζόμενος της Σίλικον Βάλεϊ, τα παιδιά του οποίου φοιτούν σε σχολείο όπου δεν υπάρχει ούτε ένας υπολογιστής και το οποίο ακολουθεί την εκπαιδευτική μέθοδο του αυστριακού φιλόσοφου και παιδαγωγού Ρούντολφ Στάνερ.

«Η ιδέα ότι μια εφαρμογή του iPad μπορεί να διδάξει καλύτερα τα παιδιά μου πώς να διαβάζουν ή να μάθουν ευκολότερα αριθμητική είναι απλώς γελοία» προσθέτει. Πρόκειται μάλιστα για έναν πατέρα που εργάζεται στην Google και δεν πηγαίνει πουθενά χωρίς το iPad ή το smart phone. Η κόρη του, όμως, που πηγαίνει στην πέμπτη τάξη του Δημοτικού, «δεν ξέρει πώς να χρησιμοποιήσει το Google». Ο γιός του πηγαίνει στο Γυμνάσιο κι έχει μόλις αρχίσει να μαθαίνει.

Από την πλευρά τους, οι υπεύθυνοι του σχολείου στη Silicon Valley επικαλούνται στοιχεία δέκα ετών, σύμφωνα με τα οποία το 94% των αποφοίτων συνέχισαν τις σπουδές τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Πηγές

http://www.komvos.edu.gr/glwssa/dokimes/keimena_dokeimon/c_lykeiou/peithw_c/logos5.html

<http://namarizathema.pblogs.gr/2012/02/orash-kai-hlektronikoi-ypologistes.html>

http://ekped.gr/praktika/filo/10_41k.swf

<http://sigrino.blogspot.gr/2014/02/blog-post.html>

Συζητήστε σχετικά με τη χρήση του Η/Υ στη διδασκαλία των σχολικών μαθημάτων. Ποιες δυνατότητες μπορεί να προσφέρει η χρήση του Η/Υ; Ποια προβλήματα μπορούν ενδεχομένως να προκύψουν;

Να αναφέρετε αν τα παραπάνω κείμενα είναι σωστά δομημένα (δηλ. έχουν πρόλογο, κύριο θέμα, επίλογο).

Στη συνέχεια, γράψτε ένα κείμενο επιχειρηματολογίας- με τη δομή που διδαχθήκατε- για τα υπέρ και τα κατά της χρήσης του Η/Υ στη διδασκαλία. Να εκφράσετε επιχειρηματολογώντας και τη δική σας άποψη.